

Sygn. akt IX Ga 208/13 (upr)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Kazubińska - Kręcisz

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2013 roku w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. L.

przeciwko Spółdzielni (...) w M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego

L. – Wschód w L. z siedzibą w Ś.

z dnia 28 marca 2013 r.

sygn. akt VIII GC upr 1750/12

oddala apelację.

Sygn. akt IX Ga upr 208/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie VIII GC 1750/12 Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku oddalił powództwo B. L. o zasądzenie od Spółdzielni (...) w M. kwoty 600 zł z ustawowymi odsetkami od wytoczenia powództwa do dnia zapłaty (pkt I), zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 418 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II wyroku).

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 3 listopada 2010 r. pozwana Spółdzielnia, nie mogąc ustalić miejsca działalności gospodarczej dłużnika, zawarła umowę z firmą windykacyjną (...) Inkaso – M. P.. Na jej podstawie zleciła windykację swoich należności od (...) Spółki z o.o. w kwocie 17.582,10 zł. W umowie zleceniodawca zobowiązał się do uiszczenia na rzecz zleceniobiorcy wynagrodzenia w wysokości 15% każdej odzyskanej od dłużnika kwoty niezależnie od formy rozliczenia z dłużnikiem oraz 50% odsetek. Do tej należności miał zostać doliczony podatek VAT. Wynagrodzenie stawało się wymagalne w dniu wyegzekwowania należności objętej zleceniem. Na mocy pkt 4 postanowień dodatkowych umowy zleceniodawca zobowiązał się do udzielenia zleceniobiorcy pełnomocnictwa, stanowiącego załącznik do umowy. Zleceniodawca został zobowiązany do ponoszenia kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Miał on otrzymać wyegzekwowaną należność z potrąceniem m.in. powyższych kosztów. W punkcie IX ppkt 4 umowy zastrzeżono, że zlecone sprawy nie mogą być jednocześnie prowadzone przez

inne firmy lub kancelarie prawne, a zleceniobiorcy przyznano prawo wyboru pełnomocnika procesowego (pkt X ppkt 4 umowy).

Zleceniobiorca przystąpił do wykonania umowy, jednak nie wywiązał się ze swoich zobowiązań. (...), wbrew regulaminowi, stanowiącemu treść zlecenia, zaniechał wprowadzenia poszczególnych etapów czynności wydobywczej i przystąpił bezpośrednio do czynności egzekucyjnych. Okazały się one nieskuteczne wobec braku aktualnego adresu dłużnika, o czym zleceniobiorca był uprzednio informowany przez stronę pozwaną. W trakcie wykonywania czynności zleceniobiorca wskazał jako kandydata na pełnomocnika B. L. (powoda). Pozwany udzielił mu pełnomocnictwa, nie zawierając jednak z radcą prawnym odrębnej umowy. Pełnomocnik działał w wykonaniu umowy zlecenia łączącej pozwanego z firmą windykacyjną, nie kontaktował się na żadnym etapie zlecenia z pozwanym.

Wobec braku ustalenia majątku dłużnika i miejsca jego siedziby postępowanie egzekucyjne zostało umorzone.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, w tym dowodów osobowych, Sąd Rejonowy stwierdził, że strony procesu nie łączyła umowa dotycząca reprezentacji w postępowaniu egzekucyjnym, odrębna od umowy zlecenia zawartej z M. P.. Stanowiłoby to naruszenie zasady wyłączności wskazanej w umowie. To M. P., korzystając z uprawnień umownych, dokonał wyboru pełnomocnika i przedstawił go pozwanemu, zaś wynagrodzenie pełnomocnika stanowić miało element rozliczenia w ramach ustalonego w umowie wynagrodzenia zleceniobiorcy. W tych okolicznościach powodowi nie należy się odrębne wynagrodzenie w kwocie dochodzonej pozwem.

Niezależnie od powyższego Sąd stwierdził, iż z materiału sprawy nie wynika, iżby powód wykonywał swoje czynności z należytą starannością, spełnił swoje świadczenie wynikające z umowy zlecenia, a zatem – przy założeniu istnienia ważnego zobowiązania – należy mu się wynagrodzenie.

Powyższe orzeczenie zaskarżył apelacją w całości powód B. L.. Zarzucił:

I. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 91 kpc przez uznanie, iż pełnomocnictwo procesowe udzielone powodowi nie stanowi odrębnej umowy, której zakres określa przepis;

II. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 353¹ kpc tj. zasady swobody umów przez uznanie, iż pełnomocnictwo procesowe udzielone powodowi stanowi integralną część umowy pozwanego z M. P. w sytuacji, gdy jest to odrębna umowa.

Podnosząc wskazane zarzuty powód wnosil o uchylenie zaskarżonego wyroku i zasądzenie całej dochodzonej kwoty, a nadto zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, bazując na udzielonym zgodnie z przepisami pełnomocnictwie powód nadzorował prowadzone przez komornika postępowanie egzekucyjne. Wywiązał się z umowy i należą mu się z tego tytułu koszty.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na apelację.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja powoda jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia dokonane w sprawie przez Sąd pierwszej instancji, ocenę przeprowadzonych dowodów i ocenę prawną, którą uznaje za rzeczową i adekwatną do właściwie przeprowadzonej subsumpcji. Podkreślić należy, że ustalenia te oraz ocena dowodów nie były przedmiotem zarzutów apelującego. Powołując się na zasadę swobody kontraktowania wskazał on, iż – wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji – strony wiązało odrębne od umowy z M. P. zobowiązanie. O ile przyznać należy rację skarżącemu, iż w ramach powyższej zasady miał prawo zawrzeć umowę z pozwaną Spółdzielnią (zastrzeżenie wyłączności zawarte w umowie z M. P. w takich warunkach nie powodowałoby nieważności takiego kontraktu), a forma tej umowy nie była zastrzeżona, o tyle w toku sporu

nie sprostał on obowiązkowi dowodowemu, obejmującemu zarówno fakt zawarcia kontraktu, jak i jego treść (art. 6 kc). Tymczasem pozwany zainicjował postępowanie dowodowe, w rezultacie którego Sąd Rejonowy ustalił wskazany powyżej stan faktyczny. Powód nie zaferował żadnego dowodu poza podpisanym przez przedstawicieli Spółdzielni blankietem pełnomocnictwa. Ustawa Kodeks postępowania cywilnego określa co prawda zakres przedmiotowy pełnomocnictwa procesowego, jednak nie wyczerpuje essentialia negotii umowy o świadczenie usługi prawnej. W szczególności podkreślić należy, iż powód nie udowodnił zgodnej woli stron w zakresie wysokości, terminu i sposobu zapłaty wynagrodzenia, co stanowi przecież element przedmiotowo istotny umowy z charakteru odpłatnej. Przesłuchani w sprawie świadkowie zaprzeczyli natomiast, iżby uzgodnienia takie były w ogóle dokonywane, bowiem jedynym wynagrodzeniem miało być to, uzgodnione w umowie z M. P..

W tych okolicznościach zarzuty apelacji, dotyczące naruszenia przepisów procesowych, sprowadzają się w zasadzie do polemiki z dokonanymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji i forsowania własnego przekonania powoda co do istnienia przedmiotowego roszczenia. Dowód istnienia zobowiązania i jego treści obciążał właśnie powoda, zgodnie z treścią art. 6 kc. Jego bierna postawa dowodowa w zestawieniu z dowodami przeciwnika procesowego i podkreślanymi przez Sąd Rejonowy postanowieniami umowy z dnia 3 listopada 2010 r., zaprzeczającymi racjonalności twierdzeń pozwu (jak choćby wspomniany punkt IX ppkt 4), determinują wynik procesu zarówno w I, jak i w II instancji.

Z tych względów na podstawie art. 385 kpc orzeczono, jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu za drugą instancję uzasadnia treść art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 99 k.p.c. Koszty zasądzone od strony przegrywającej obejmują wynagrodzenie pełnomocnika procesowego.